

بررسی تعدی کلامی به پرستاران شاغل در بیمارستان‌های سراسر کشور

مهناز شوقی^{*۱} (M.Sc)، غضنفر میرزایی^۲ (B.Sc)، صدیقه سالمی^۲ (M.Sc)، مهناز سنجری^۲ (M.Sc)، شیوا حیدری^۲ (M.Sc)، فاطمه شیرازی^۲ (M.Sc)

۱ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، دانشکده پرستاری و مامایی، گروه پرستاری

۲ - سازمان نظام پرستاری کل کشور

چکیده

سابقه و هدف: افزایش اعمال خشونت رفتاری به کارکنان مراقبت سلامتی یک مشکل مهم برای جامعه پرستاری محسوب می‌شود. این مطالعه با هدف تعیین میزان تعدی کلامی به پرستاران شاغل در بیمارستان‌های سراسر کشور و ارتباط آن با برخی عوامل فردی، محیطی انجام شد.

مواد و روش‌ها: مطالعه فوق یک مطالعه توصیفی - مقطعی می‌باشد که بر روی ۱۳۱۷ پرستار در سطح بیمارستان‌های سراسر کشور در سال ۱۳۸۶ انجام گرفت. نمونه‌گیری با روش سرشماری انجام شد و اطلاعات از طریق پرسش‌نامه خود گزارش‌دهی جمع‌آوری گردید.

یافته‌ها: ۸۷/۴٪ از پرستاران طی ۶ ماه گذشته حداقل یک بار در محیط کار خود مورد تعدی کلامی قرار گرفته بودند. بیش‌تر تعدی‌های کلامی از سوی همراهان بیمار (۶۴/۴٪)، بین ساعات ۱۴/۳۰ - ۷/۵ (۴۴/۲٪) و در اتاق بیمار (۴۸/۳٪) رخ می‌داد. یافته‌ها نشان داد که تنها ۳۵/۹٪ از موارد تعدی‌های کلامی توسط پرستاران گزارش می‌شود. در بررسی فراوانی تعدی کلامی به پرستاران برحسب جنس، سن، سابقه کاری، رتبه شغلی، ساعت کاری و یافته‌ها (آزمون ارتباطی χ^2) نشان داد میان سن ($p=0/009$)، جنس ($p=0/001$)، سابقه کاری ($p=0/007$)، ساعت کاری ($p=0/001$)، رتبه شغلی ($p=0/048$) و بروز تعدی کلامی ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: با توجه به شیوع بالای تعدی کلامی و عوامل خطر شناسایی شده لازم به نظر می‌رسد این امر مورد توجه قرار گرفته و اقدامات لازم در این زمینه اجرا شود. یافته‌های این تحقیق شاید برای کاهش و پیش‌گیری و کنترل تعدی به پرستاران مفید باشد.

واژه‌های کلیدی: تعدی، خطرات شغلی، رضایت شغلی، مراقبین سلامتی

مقدمه

تعدی کلامی عبارت است از صحبت (فریاد زدن، اهانت یا ناسزا و تهدید به آسیب) به گونه‌ایی که موجب تحقیر و بی‌احترامی به فرد مقابل شود [۱].

اعمال تعدی یا خشونت رفتاری به کارکنان مراکز ارائه دهنده مراقبت سلامتی در سطح جهان نسبت به گذشته افزایش چشم‌گیری یافته است [۲]. تحقیقات نشان می‌دهد پرستاران

بیش از سایر پرسنل شاغل در بیمارستان‌ها در معرض تعدی‌های کلامی، جسمی و حتی جنسی قرار می‌گیرند [۳]. حضور آن‌ها در موقعیت‌های پرتنش آن‌ها را نسبت به سایر مراقبین در معرض تعدی و خشونت‌های رفتاری بیش‌تری از سوی بیمار و همراهان آنان قرار می‌دهد [۴].

توهین و سوء رفتار حین انجام وظیفه و مراقبت از بیمار نه تنها سلامت جسمی، عاطفی و روانی پرستاران را به مخاطره